

Ja, ja i narcise

Jučer mi je bio užasan dan. Na poslu su me zatrpali hrpom papira. I sve te papire, baš bih ja trebala riješiti. Postoji li ovdje netko drugi osim mene? Zaključila sam da to očito nikog ne zanima. Uredske prijateljice obilazile su oko mene poput mačaka oko vruće kaše. Nijedna mi nije ponudila pomoć. Mirno su ispijale kavicu, i to treću po redu, dok su meni sline curile. Za vrijeme pauze otišle su prošetati i opskrbiti se hranom, a jesam li ja gladna nitko se nije sjetio pitati. Bilo je važno obaviti zadatke. Sita ili gladna koga briga. To me potaklo na razmišljanje o nama ljudima. Dok jedan obavlja zadatke ostalima mozak odlazi na pašu. A što se može, nekima je ured očito ladanjska kuća. Naravno da sam ljuto reagirala na prijateljice, dodijeljene mi po službenoj dužnosti. Veličanstva su se strahovito uvrijedila. Napala sam njihove tijare, doduše pomalo već zahrđale. Gdje im je suosjećajnost? Imaju li one uopće savjesti? Međuljudski odnosi su uvijek bili u krizi, ali ovo danas...? Ne samo da nije prihvatljivo, nego je ispod svakog ljudskog dostojanstva. Po tome što ja doživljavam, srećom za sada samo u uredu, mogu slobodno zaključiti da osjećaj čovjeka prema čovjeka polako, ali sigurno izumire. Ipak nisam željela postati imuna na ovakav problem. Odlučila sam ga rasčistiti i zbog njih i zbog sebe. Upitala sam „drage“ ljude što ih je učinilo tako tvrdima u srcu. Pogledali su me kao rijetkog kukca i uzvratili pitanjem: Odakle si ti došla? A možda si ti na nekoj drogi? Ako je za njih takvo ponašanje bilo normalno očito je da ja uzimam krivu drogu. Morat ću promijeniti ljekarnu. Ili možda doktora? Zar je danas grijeh pružati pomoć? Je li se možda zakon promijenio pa ja nisam u toku? Ja ću ipak nastaviti po svome. Pružati ću pomoć bez da me itko zatraži. Ostati ću plemenita. Sve drugo je protivno mojim uvjerenjima o čovjeku. Gledati tuđu muku, a ostati hladan, za mene je narcisoidno. Izgleda da kod nas narcise rastu kao korov. Postanemo li svi takvi, tko će obavljati zadatke? Previše narcisa u istom vrtu nije lijepo za vidjeti. Guše jedna drugu. Ne želimo li se ugušiti, krajnje je vrijeme da prekopamo vrt i posadimo nove biljke. Ovo učinimo dok još možemo, dok nije prekasno.

Bernarda ima cvjećarnu koja loše posluje. Ne zna u čemu je problem. Dosadašnji kupci počeli su zaobilaziti njezinu radnju. Pita ima li to veze s konkurencijom koja se nedavno pojavila u njezinom susjedstvu, ili je nešto drugo posrijedi?

Odgovor: Ne bojte se konkurencije, Bernarda. Ona je Vaš poticaj, a ne Vaše uništenje. Probudite kreativnost u sebi, jer samo Vaša kreativnost poraziti će konkurenciju i vratiti kupce.